

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4P/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713204392
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3713204392.23

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica vo veci starostlivosti súdu o maloletú A., bytom u matky, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov P., zastúpenej H. a P., právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom, Námestie Slobody 22, Prievidza v konaní o úpravu styku takto

rozhodol:

Súd návrh matky na zmenu kolízneho opatrovníka **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Matka prostredníctvom svojho zástupcu domáhala sa, aby súd zmenil kolízneho opatrovníka pre maloletú A., ktorým je Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica. Svoj návrh odôvodnila tým, že kolízny opatrovník má povinnosť zastupovať záujmy maloletého dieťaťa a preto má povinnosť vždy sa vyjadriť aký rozsah styku s dieťaťom navrhuje. Rovnako tak musí kolízny pracovník vždy zdôvodniť, prečo má určitý názor a prečo navrhuje nejaké riešenie. Kolízny pracovník by sa mal vyhýbať všeobecnému pojmu záujem dieťaťa a namiesto tohto pojmu by mal kolízny pracovník používať vždy konkrétne zistenia, dôvody a zdroje informácií. Kolízny pracovník je povinný podať súdu písomnú správu iba v prípade, ak o to súd výslovne požiadava, zároveň je povinnosťou kolízneho opatrovníka (ktorý má postavenie účastníkov konania - pozn. zástupcu matky: toto tvrdenie je chybné, kolízny opatrovník je zástupcom účastníka konania), podať súdu správu s takým obsahom, o aký bol súdom požiadany. Základnou podmienkou výkonu kolízneho opatrovníka je objektívnosť jeho postupu. Z tohto dôvodu výkon kolízneho opatrovníka podlieha kontrole konajúceho súdu a nie kontrole ostatných účastníkov konania. Súd môže kolízneho opatrovníka zmeniť, ak na takúto zmenu existuje dôvod. Pokiaľ sa teda niektorému z účastníkov konania (spravidla rodičovi dieťaťa), javí postup kolízneho opatrovníka neobjektívny, má právo žiadať cestou súdu doplnenie alebo vysvetlenie jeho vyjadrení, prípadne môže vysloviť nesúhlas alebo predložiť dôkazy o nesprávnosti či nepresnosti jeho zistení. Zároveň má právo podať cestou súdu námietku na zaujatosť kolízneho opatrovníka, takúto námietku však musí konkrétne zdôvodniť. Rodič dieťaťa nemôže očakávať presadzovanie vlastných predstáv od kolízneho opatrovníka. Kolízny opatrovník podáva súdu návrhy na základe vlastných zistení, prípadne na základe výsledkov dokazovania pred súdom. Podanie návrhu musí zdôvodniť. V žiadnom prípade však kolízny opatrovník nemôže podávať návrhy iba na základe subjektívnych pocitov, predstáv či tvrdení jedného z rodičov dieťaťa. Takýto postup kolízneho opatrovníka by bol neprofesionálny, bol by dôvodom na spochybňovanie jeho objektívnosti a následne by mal za následok úplne zbytočné predlžovanie súdneho konania. Uviedol ďalej, že čo sa týka výkonu funkcie kolízneho opatrovníka, z jeho procesného postavenia vyplýva povinnosť vždy uplatňovať procesné práva dieťaťa v konaní pred súdom. Prednesené návrhy a vyjadrenia kolízneho opatrovníka musia vychádzať z objektívneho zisťovania pomerov dieťaťa a musia byť riadne zdôvodnené, nakoľko sú spolu s písomnou správou dôkazným prostriedkom. V prípade, že sa v priebehu konania zmenia skutočnosti dotýkajúce sa predmetnej veci, môže kolízny opatrovník zmeniť svoje vyjadrenie a postoj v závislosti od toho, ako sa menia skutočnosti a zdôvodní súdu zmenu svojho postoja. Účelom ustanovení kolízneho opatrovníka dieťaťu je vo všeobecnosti lepšia ochrana jeho práv, čím štát demonštruje svoju zodpovednosť za blaho dieťaťa

a okrem iného tiež naplňa právo detí a mladistvých na osobitnú ochranu zakotvené v článku 32 odsek 1 Listiny základných práv a slobôd. Vo všeobecnosti teda nemožno proti ustanoveniu kolízneho opatrovníka nič namietat'. Avšak skutočnosť, že štát fakticky vnucuje účastníkovi konania zástupcu bez ohľadu na jeho vôľu a vôľu jeho zákonných zástupcov, má určité dôsledky. Predovšetkým ak štát účastníkom konania, ako tu druhej sťažovateľke a tretiemu sťažovateľovi, určí bez ohľadu na ich vôľu zástupcu pre konkrétne konanie, hoci aj pri sledovaní legitímnych a vo všeobecnosti chvályhodných cieľov, preberá zodpovednosť za spôsob vedenia tohto zastúpenia. Dňa 20.2.2012 podala matka dieťaťa ako jej zákonný zástupca, žiadosť na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica o sprístupnenie informácie podľa zákona 211/200 Z. z. a konkrétne žiada zaslať kópiu spisu o dieťati. Úrad vypracoval obsiahle právne stanovisko, ktorého záverom bolo, že žiadosť odmietol. Po odvolaní odmietol sprístupniť informácie z totožných dôvodov aj nadriadený orgán úradu. Po preskúmaní rozhodnutia o nesprístupnení informácie Krajský súd v Trenčíne konštatoval, že uvedeným rozhodnutím bol porušený zákon a rozhodnutie zrušil. Najvyšší súd SR rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne potvrdil. Z uvedeného možno urobiť záver, že úrad, kolízny opatrovník dieťaťa nezákonne (a vlastne aj protiústavne) odmietol poskytnúť dieťaťu (svojmu klientovi) informácie, na základe ktorých o dieťati rozhoduje. Uvedená situácia je úplne absurdná a voči svojprávnomu dospelému občanovi aj bezprecedentná: napr: za situácie, že jej obhajca nesprístupní informácie, na základe ktorých postupuje v konaní, podáva návrhy a pod., že Najvyšší súd SR potvrdí, že týmto konaním porušil zákon a jej ústavné právo na informácie, by úplne samozrejme takéhoto obhajcu odvolala, pretože neháji jej práva, ale ich dokonca porušuje, ba možno aj zažalovala za porušenie zákona. V tejto situácii je dieťa bezbranné, pretože takéhoto obhajcu mu vnútil štát zastúpený súdom a dieťa samotné sa nemôže takéhoto opatrovníka zbaviť. Skutočne je dieťa bezbranné? Musí dieťa strieť opatrovníka, ktorý porušuje jeho práva? Možno tvrdiť, že opatrovník riadne a v najlepšom záujme chráni práva dieťaťa, keď dva sudy potvrdia, že to tak nie je? Ak áno, tak to určite nemôže byť v súlade s právami dieťaťa. Vo veci úpravy styku bol na návrh všetkých účastníkov konania vypracovaný znalecký posudok č. 22/2014, znalec Mg. Emil Bulla. Tento bol doručený všetkým účastníkom konania. Napriek tomu podal úrad na Okresný súd Považská Bystrica dňa 31.7.2014 vo veci výkonu rozhodnutia správu, v ktorej bez akéhokoľvek overenia situácie, bez relevantného zdôvodnenia sám navrhol zmeniť záver a odporúčania znalca. Znalec i v závere znaleckého posudku uviedol, že na správaní otcových rodičov dieťaťa vadí, že sa často negatívne vyjadrujú na adresu členov matkinej rodiny, že vyjadrenia starých rodičov vníma ako nátlak, že dieťaťu vadí vyjadrovanie sa otcovej rodiny na adresu matky a jej príbuzných, že takéto vyjadrenia pôsobia na dieťa frustrujúco a predstavujú preň úplne zbytočnú záťaž. Uvedené vyjadrenia znalca si úrad vôbec nevšimol a neurobil žiadne kroky k tomu, aby dieťa netrpelo úplne zbytočnou záťažou. Práve naopak, úrad tieto vyjadrenia znalca a vlastne aj vyjadrenia svojho klienta - dieťaťa bagatelizuje, keď vo svojom vyjadrení na súd uvádza, že dieťa má problém len so starými rodičmi z otcovej strany. Úrad si je teda vedomý problému na strane dieťaťa, ale nechce, nevie, nemá záujem, nemôže urobiť pre svojho klienta nič. Úrad si je vedomý problému, no i napriek zisteniu a potvrdeniu tohto zo strany znalca tento stav totálne zmietne slovom „ len“. Navyše, sám úrad len pár dní starý znalecký posudok, jeho záver a odporúčanie bez relevantného zdôvodnenia svojvoľne navrhne zmeniť a tento komentuje v rozpore s vyjadrením dieťaťa u znalca. Úrad vôbec nerieši a nezaujímajú ho vyjadrenia a výpoveď dieťaťa uvedené v znaleckom posudku - ovplyvňovanie dieťaťa otcom, sny dieťaťa, strašenie dieťaťa, že jeho domov nie je u matky, že ho matke zoberú a pod. Namiesto riešenia problému dieťaťa jeho opatrovník v podstate spochybní znalecký posudok. Následne dňa 12.8.2014 sa dostavil na úrad otec dieťaťa, ktorý uviedol, že mu údajne dieťa povedalo, že súdnemu znalcovi povedalo, že chce byť u otca 15 dní v júli a 15 dní v auguste a snaží sa o popretie slov v posudku ohľadne vzťahu dieťaťa a starých rodičov predkladaním nejakých fotiek a videí, na základe ktorých úrad podal návrh na súd, aby bol na súdne pojednávanie predvolaný súdny znalec za účelom objasnenia a aj samotné dieťa. Už samotné údajné vyjadrenie dieťaťa (15 dní v júli a 15 dní v auguste) sa nejaví, vzhľadom na vek dieťaťa, ako pravdepodobné. Za tejto situácie vlastne ÚPSVaR Považská Bystrica vystupoval ako opatrovník (zástupca) otca, hoci tento v konaní má svojho právneho zástupcu. Úrad nezistil názor dieťaťa. Bez ďalšieho overovania bezdôvodne uveril tvrdeniu otca (iného účastníka konania), hoci v samotnom znaleckom posudku je uvedené, že otec si nadmerne presadzuje svoje predstavy o tom, čo je pre dcéru prospešné. Je zrejmé, že úradu návšteva otca a jeho vyjadrenia padli „ vhod“. U súdneho znalca boli účastníci preto, aby sa dôkladne zhodnotil a zistil skutkový stav a názor dieťaťa. Pretože z fotiek alebo odpovedí na pár otázok nie je možné posúdiť skutočné vzťahy a názory. Dieťa sa na znalca spoliehalo a odvážilo sa vyjadriť svoj názor, napriek strachu, čo bude, keď sa to v Prievidzi dozvedia. Keby bol úrad zástupcom otca v konaní, nekonal by ináč. Úrad je ale v konaní zástupcom dieťaťa. Úrad dostal (navrhuje dostať) svojho klienta (dieťa) do situácie, keď má byť konfrontovaný so súdnym znalcom na pojednávaní, pred rodičmi, znalcom a súdom má dieťa povedať,

kto klame. Opatrovník týmto stavia dieťa do priamej osobnej konfrontácie s rodičmi. Za danej situácie nie je možné zistiť, na základe akej objektívnej skutočnosti spochybňuje úrad znalecký posudok, takže jeho konanie možno hodnotiť ako svojvoľné. Správny postup, ktorý by mal úrad odporučiť otcovi, by bol, keby otec dieťaťa na vykonávaní dôkazu výsluchom znalca tento znalecký posudok spochybňoval (postup by mu určite vedel odporučiť jeho kvalifikovaný právny zástupca) a námietky voči znalcovi by sa riešili medzi dospelými (súdnym znalcom, otcom a súdom), bez nutnosti prizývať dieťa ako rozhodcu, pre ktoré by takáto situácia určite neprispela k upokojeniu jeho neľahkého stavu, ale naopak. Úrad nevedel, resp. zámerne neposkytol otcovi usmernenie v rámci rozsudku, musel sa spýtať súdu, aby mu tento vysvetlil, ako to teda je. Úrad nevie čo schvaľuje (schválil rodičovskú dohodu o styku s dieťaťom)? Nerozumie rozhodnutiu súdu, ktoré sám schválil? Možno predpokladať, že opatrovník bude riadne chrániť práva a záujmy dieťaťa, keď nerozumie rozsudku, s ktorým súhlasí? Samozrejme, že úrad nezistil názor maloletej na návštevy otca v škole. Keby bol úrad opatrovníkom otca, nekonal by ináč. Úrad svojho klient nejako obišiel. Otec sa zúčastnil so svojimi rodičmi svojvoľne, bez predchádzajúceho upovedomenia matky, zahájenia školského roka 2013/2014, kedy dieťa nastupovalo do prvej triedy. Bol(i) i s dieťaťom, ktorému to prekážalo, matka v škole nevyvíjala žiadnu aktivitu proti otcovi maloletej, ani sa neobrátila na štátne orgány v súvislosti s porušením rozsudku o styku otca s dieťaťom. Dňa 3.3.2014 matka písomne upovedomila úrad, že otec porušuje rozhodnutie súdu (rodičovskú dohodu, ktorú schválili všetci účastníci - teda aj úrad a keďže bola v záujme dieťaťa, tak aj súd 4P/43/2911), v tom, že opakovane dňa 28.2.2014 navštívil dieťa v škole, počas vyučovania v triede, bez predchádzajúcej dohody s matkou a dieťaťom resp. bez akéhokoľvek oznámenia. Matka zároveň uviedla, že týmto nepopiera právo otca na informácie o dieťati. Matka podala návrh na výkon súdneho rozhodnutia. Dieťa po návšteve otca v škole pred riaditeľkou školy, učiteľkou uviedlo, že malo šok a uviedlo, že nechce, aby za ním otec do školy chodil. O uvedenom názore dieťaťa matka úrad informovala. Úrad bez toho, aby si overil situáciu predovšetkým u svojho klienta - dieťaťa a zaujímal sa o jeho názor a prežívanie uvedeného, sa vyjadruje tak, že išlo len o náhodné stretnutie otca s dieťaťom na verejnom priestranstve a nechápem, o čo matke ide. Pretože úrad opätovne nerozumie rozsudku 4P/43/2011, tak žiada Okresný súd Považská Bystrica a Ústredie práce Bratislava o usmernenie. Ako príklad uvádza p. vedúca oddelenia akýsi príbeh o nejakom náhodnom stretnutí sa otca s dieťaťom na ulici, ktoré otec so súhlasom dieťaťa pozve napr. do cukrárne Nevie, o akom dieťati p. vedúca písala, ale jej 6 ročné dieťa určite nechodí po ulici samé a pripomína, že dieťa vyjadrilo svoj nesúhlas. Sám otec na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 9.10.2014 vyjadril, že išiel do školy so zámerom stretnúť sa s dieťaťom. Sám úrad prekrúca tvrdenia otca, aby náhodou neboli na jeho neprospech. Sám otec sa vyjadruje, že nechodí pre informácie, nechodí do školy náhodou, ale za dieťaťom. Ak by bol úrad advokátom otca, nekonal by nič. Dňa 3.4.2014 vyzval Okresný súd Považská Bystrica úrad, aby viedli otca k dobrovoľnému a riadnemu plneniu rozsudku 4P/43/2011. Úrad na Okresný súd Považská Bystrica odpísal, že nevie čo má robiť, pretože nemá právne vzdelanie. Úrad nevedel, čo má robiť, tak sa obrátil aj na svoj nadriadený orgán, skreslene mu odpísal situáciu, na čo mu nadriadený orgán odpísal, že má upozorniť matku. Súd uloží úradu, čo má urobiť v záujme dieťaťa. Úrad nevie, čo má urobiť (hoci mu to Okresný súd Považská Bystrica uviedol), lebo nemá právne vzdelanie (do pozornosti dáva vyjadrenie úradu, ktorým zamietol žiadosť o informácie - je to právny rozbor na 3 strany). Namiesto toho, aby konal, musí sa vypytovať, čo má robiť a s vypytovaním prestane až keď sa dozvie, že má upozorniť matku. Takže výsledkom je, že otca neupozornil. V koho záujme konal úrad? Keby bol opatrovníkom otca, nekonal by nič. Pretože dieťa s ťažkosťami zvláda pobyt u otca, najmä pobyt s jeho rodičmi, ktorí všetci spoločne nadávajú na matku a jej rodinu, čo sa vystupňovalo od leta 2013, keď súd nariadil predbežné opatrenie, že dieťa má ísť do 48 hodín k otcovi na 6 násobne dlhší pobyt bez akejkoľvek prípravy, obrátila sa matka na psychológov, ktorí odbornými radami pomáhajú dieťaťu, ako a akými prostriedkami má tento pobyt u otca a jeho rodičov zvládať (vyžalovať sa bábike; keď sa nadávky vystupňujú, odísť do inej miestnosti; pokúsiť sa zmeniť tému; obrátiť pozornosť na seba - že je hladné, smädné, chce ísť von a pod.). Pretože dieťa má pred trojicou rešpekt, strach, neodváža sa oponovať, vysloviť svoj názor / oni sa nepýtajú/, protirečiť, je dieťa matkou a psychológmi usmerňované, ako čas v Prievidzi prežiť a v rámci možnosti si ho aj „ užiť“. Odovzdať sa, byť ľahostajná, robte si čo chcete, napr. ihneď po príchode vyzliecť všetko od ponožiek po sponky, lebo je to z Bystrice - prežije, MDD - ide sa na salaš na dychovky, starkej sa to páči, taký je plán - vydrží, kiahne nedoliečené vyrážky - ide sa na kúpalisko, lebo taký je plán - s mamou doma dolieči a pod. Dieťa sa vzdáva v Prievidzi svojej identity, potom má k dispozícii 12 dní na návrat do vlastnej osobnosti a tak dookola. Znalec navrhol nestratiť svoju osobnosť na viac ako 5 dní a tiež, že 2x do roka stačí. Matka o problémoch písomne informovala úrad a zaslala úradu aj správy od psychológov, v ktorých je uvedené, že je potrebné stav urýchlene riešiť. Úrad neurobil nič. Vôbec nič. Ani sa len nešiel porozprávať so psychológmi. Ani s jedným. Ani s detskou lekárkou. Takto

sa riadne zastupuje maloleté dieťa? Z akého dôvodu? To len matka niečo poslala a tvrdí, nie otec, keby to poslal otec, tak by to úrad hneď išiel šetriť, ako v prípade materskej školy. Dňa 28.12.2012 otec bez upozornenia v sprievode polície prišiel do miesta pobytu matky a dieťaťom a domáhal sa odovzdania dieťaťa. Následne podal na matku trestné oznámenie a výkon rozhodnutia. Záver bol taký, že ako Okresný súd Považská Bystrica, tak aj následne Krajský súd v Trenčíne rozhodli, že otec nebol oprávnený na styk s dieťaťom. To, že dieťa malo z uvedeného šok, priznal neskôr aj sám otec. Úrad bol samozrejme o všetkom informovaný. Neurobil nič. Ani len neupozornil otca na nevhodnosť domáhania sa styku bez dohody, s políciou a pod., keď už neberieme do úvahy jeho neoprávnenosť na styk. Okresný súd Považská Bystrica nariadil predbežné opatrenie v konaní 4P/29/2013, že otec je oprávnený na styk s dieťaťom od 25.7.2014 do 6.8.2014. Matka sa dňa 25.7.2014 snažila pripraviť dieťa na styk, pretože dieťa odmietalo na styk ísť, informovala matka o stave dieťaťa otca nasledovne: „Dávam ti na vedomie, že napriek môjmu maximálnemu úsiliu Nikolka odmieta a nechce sa dnes s tebou stretnúť a odísť do Prievidze.“ Matka nenapísala, aby si otec pre dieťa neprišiel alebo že dieťa otcovi nedá. Matka čakala o 17.00 hod. na príchod otca. Otec pre dieťa neprišiel. Otec namiesto prevzatia dieťaťa išiel na Okresnú prokuratúru Považská Bystrica podať na matku trestné oznámenie a na súd výkon rozhodnutia. Sám v nich uviedol, že pre dieťa neprišiel. Otec išiel aj na úrad, kde uviedol, že mu matka dieťa nedala, pričom zamlčal, že si pre dieťa vôbec neprišiel. Úrad mu okamžite poradil, čo má robiť s tým, že bude súčinný pri výkone súdneho rozhodnutia - teda že bude súčinný pri odobratí dieťaťa matke (odrazu úrad vie čo má robiť?). Samozrejme ako vždy, uveril tvrdeniam otca (pretože otec zrejme úrad nikdy neoklamal) a nikde si neoveroval skutkový stav. Úrad iniciatívne zaslal vyjadrenie na súd, aby výkon rozhodnutia nariadil a že bude veľmi súčinný. A to všetko i napriek tomu, že mali v rukách čerstvý súdnoznalecký posudok, ktorý je v rozpore s nariadeným predbežným opatrením, tento nerešpektovali, naopak svojvoľne zmenili jeho závery a odporúčania. Vyjadrenia dieťaťa a posúdenie dieťaťa znalcom zbagatelizovali. V podobnom zmysle otec popísal situáciu dňa 28.7.2014 aj na Okresný súd Považská Bystrica, kde už ale uviedol, že si pre dieťa nebol a ako dôvod uvádza, že nechce dieťaťu spôsobovať ďalšie šoky, ktoré by vznikli pri jeho domáhaní sa odovzdania dieťaťa za účasti polície. Normálny otec by pre dieťa prišiel už len preto, aby ho presvedčil, že s ním má ísť a pod. Otec si je teda vedomý toho, že dieťaťu spôsobuje šoky. Otec nepopiera, že chodil a že by opäť prišiel pre dieťa s políciou. Úrad má z Okresného súdu Považská Bystrica k dispozícii návrh otca na výkon, kde tieto skutočnosti boli uvedené, čo si ale vôbec nevšimol a otca neupozornil. Otec na úrad telefonicky dňa 1.8.2014 uviedol, že stará matka dieťaťa zo strany matky súdnym úradníkom uviedla, že dieťa je v rukách psychiatrov a že to nie je pravda, pretože dieťa je na dovolenke. Úrad bez overenia informácie otcovi poradil, čo má voči starej matke urobiť, ba dokonca aké právomoci má súd a prisľúbil mu, že bude súčinný, a to vraj ÚPSVaR Považská Bystrica nemá právne vzdelanie. To, že otec sa neskôr opravil v tom zmysle, že stará matka uviedla niečo iné, už úrad nechal bez povšimnutia. Klamstvá zo strany otca úradu neprekážajú. Keď otec úrad zavádza, úrad bez overenia informácií koná, keď matka pošle úradu správy psychológov o psychologickom stave dieťaťa, neurobí nič. Keby bol úrad opatrovníkom otca, nekonal by nič. Nemožno si nevšimnúť, že otec sa domáha styku, keď na to právo nemá, a následne podáva na matku trestné oznámenia a výkony rozhodnutia a keď právo na styk má, tak pre dieťa pod infantilnou zámienkou nepríde a opätovne podáva na matku trestné oznámenia a výkony rozhodnutia. ÚPSVaR Považská Bystrica, aby bol krytý, tak sa 2x pokúsil zistiť názor dieťaťa nasledovným spôsobom: 1. ÚP predvolal dňa 23.4.2013 matku na pohovor s maloletou (bez uvedenia predmetu pohovoru). Pretože v tomto čase nebol úrad riadne ustanovený za kolízneho opatrovníka a predvolanie bolo matke doručené až 10.5.2013, (spolu s návrhom otca na úpravu styku), nebolo povinnosťou matky na uvedené reagovať, toto predvolanie je bezpredmetné. To ale nebránilo objektívnemu kolíznemu opatrovníkovi v správe súdu tvrdiť, že matka všetko vedela a odmietla vykonať pohovor s dieťaťom. 2. Dňa 6.8.2014 zaslal úrad matke mailom oznámenie, že sa dňa 5.8.2014 nedostavila s dieťaťom na úrad na jeho predvolanie, ani neuviedla dôvod ani nepožiadala o náhradný termín. Pretože matka o žiadnom predvolaní nevedela, poslala dňa 7.8.2014 na úrad žiadosť o informáciu, kedy jej predvolanie úradu bolo doručené (nemožno prísť na stretnutie, keď o ňom osoba nevie). Úrad matke 11.8.2014 odpísal, že predvolanie bolo poštou zaslané dňa 1.8.2014. Viac neuviedol. Ešte taká maličkosť - 1.8. bol piatok, matka si neprevzala poštu v pondelok ani v utorok (bola na dovolenke). Odpoveď na svoju otázku matka nedostala. Úrad bude uvedené zrejme opäť interpretovať tak, že matka odmietla vykonať pohovor s dieťaťom. Úrad chcel ešte raz zistiť názor dieťaťa vo veci predbežného opatrenia (nie vo veci úpravy styku): dňa 13.11.2013 zaslal matke mail: oznamujeme vám, že v súvislosti s konaním o predbežnom opatrení úrad vykoná v najbližších dňoch pohovor s maloletou v priestoroch školy. Matka povedala dieťaťu, že sa s ňou chcú porozprávať v škole také tety - dieťa si neželalo, aby prišli do školy. Matka odpovedá - okrem iného - že súhlasí so zistením názoru, že nesúhlasí, aby to bolo v škole, ale na inom mieste (dieťa chodilo do školy pár mesiacov) a aby

teda úrad určil dátum, čas a miesto zisťovania názoru dieťaťa. Do pozornosti dal spôsob oznámenia opatrovníka svojmu klientovi (dieťaťu) - „ v najbližších dňoch“. Štátny úradník oznamuje občanovi, že ho navštívil v najbližších dňoch. Takže matka má dieťa každodenne pripravovať na to, že za ním niekto príde do školy. Koľko krát? Toto je konanie v záujme dieťaťa? Dieťa má byť v škole v neistote, že nevie, kedy, kto za ním príde, kam ho zoberú, čo s ním budú robiť. Po odpovedi sa úrad viac neozval. Úrad sa neskôr začal vyjadrovať v tom zmysle, že matka so zisťovaním názoru dieťaťa nesúhlasila. Opatrovník dieťaťa navrhuje predvolať sedemročné dieťa na konfrontáciu so súdnym znalcom. Otec dieťaťa už štvrtý rok tvrdí stále to isté - že dieťa treba matke odobrať, lebo je u matky vážne narušený normálny a zdravý vývin dieťaťa, dieťa sa matky bojí, dieťa s matkou nechce žiť, s ním je dieťaťu oveľa lepšie, dieťa chce žiť u neho a s ním a jeho rodičmi, dieťa chce ísť k nemu na prázdniny na 15 dní v júli a 15 dní v auguste, matka klame, psychológovia vo svojich správach klamú... Tvrdil to v roku 2011, po prvom znaleckom dokazovaní naďalej otec nezmenil názor, tvrdí to v roku 2012, 2013, 2014 a naďalej po druhom znaleckom dokazovaní. Nič sa nezmenilo. Dieťa bolo vypočuté, vyšetrené, otestované, pozorované, samotné, v interakcii s matkou, s otcom ... - opäť ďalším odborníkom. Od roku 2012 až doteraz sa psychológovia a znalci po vyšetrení dieťaťa zhodujú, že tvrdenia otca nie sú pravdivé. Na potrebu prizvať do procesu súdneho znalca sa zhodli na pojednávaní všetky zúčastnené strany. Potreba znaleckého posudku vyplynula i alebo najmä z dôvodu, že otec má iný názor ako dieťa (je uvedený v správach od psychológov, nie od úradu). Stav sa nezmenil, otec má stále iný názor. Úrad údajne zaujímajú posledné letné prázdniny (chcel by sa na ne na súdnom pojednávaní povypytať dieťaťa). Úrad mal a má možnosť si veľa skutočností ozrejmiť a zistiť napr. v spise 3Em/2/2014 o návrhu otca na výkon súdneho rozhodnutia, napr. ako dieťa opakovane hľadali policajti, lebo otec niečo povedal. Otec dňa 5.5.2014 podal odvolanie voči uzneseniu o ustanovení úradu za kolízneho opatrovníka dieťaťa v konaní 4Em/1/2014. Z odvolania uvádza:“... Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, doposiaľ si nikdy neplnil voči maloletej Nikole svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z jeho poslania. Akú by som mohol mať dôveru v uvedený úrad, keď tento v rozpore s právoplatnými rozhodnutiami súdu sám vysvetľuje súdne rozhodnutia, ktorými je inak viazaný.“ Obdobne sa vyjadril aj dňa 9.10.2014 na Okresnom súde Považská Bystrica. “ Čo sa týka odvolania..., na tomto odvolaní trváme, z dôvodu absolútnej absencie činnosti sociálnych pracovníčok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici, ktoré nekonajú v záujme maloletého dieťaťa.“ Na doposiaľ jedinom ústnom pojednávaní č.k. 4P/29/2013 dňa 30.1.2014 opatrovník v jednej vete uviedol, že je za to, aby sa postupne rozširoval styk otca s dieťaťom a je potrebné, aby sa vyjadril znalec a podal stanovisko k ďalšej úprave styku. V jednej vete si opatrovník odporuje: načo znalec, keď opatrovník je za rozširovanie styku, resp. na základe čoho je opatrovník za rozširovanie styku, keď sám žiada znalca. Dňa 4.7.2012 vo veci 3P/56/2012 kolízny opatrovník - úrad podpísal rodičovskú dohodu, ktorá neupravovala styk otca s dieťaťom počas prázdnin. Podľa stanoviska nadriadeného orgánu opatrovníka, môže opatrovník zmeniť názor, ak je táto zmena podložená nejakými dôkazmi, teda je riadne odôvodnená. Úrad doteraz neuviedol, na základe čoho zmenil od 4.7.2012 názor, teda ide o konanie a vyjadrovanie sa svojvoľné. Nezmenil sa znalecký posudok, úrad nepoznal a nepozná názor dieťaťa, úrad pozná len názor otca a zdá sa, že tento názor otca prezentuje ako vlastný, čo je ale v rozpore s postavením a úlohou opatrovníka ako zástupcu dieťaťa a nie otca. Dňa 3.8.2011 matka dieťaťa podpísala na úrade úradný záznam. Neskoršou činnosťou matka zistila, že úrad tento záznam pozmeňoval a dopĺňal do neho informácie, ktoré matka nepodpísala. Úrad sa jej za svoje konanie musel ospravedlniť. Úrad dňa 18.11.2013 založil do súdneho spisu ako dôkazy Priebežné monitorovacie správy č. 1 až 5 n.o. Orchidea. Matka, ako zákonný zástupca dieťaťa si od úradu vyžiadala kópiu spisu dieťaťa. Úrad v kópii spisu nezaslal uvedené správy od Orchidea n.o.. Následne matka žiadala úrad o informáciu, prečo jej správy nezaslal a nenachádzajú sa v spise maloletej. Úrad matke neodpovedal. Vzbudzuje to podozrenie, že úrad so spisom manipuluje. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica svojim rozhodnutím porušil zákon v neprospech dieťaťa a matky, čo konštatoval súd. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica je nekompetentný, nedisponuje právnym vzdelaním, nevie ako má postupovať, keď ho súd požiada o vykonanie nejakej záležitosti (napr. upozorniť otca na dodržiavanie rozsudku), nerozumie rozsudkom ,ktoré sám schváli a musí žiadať súd, príp. svoj nadriadený orgán o usmernenie. Takýto neodborný úrad nemôže riadne hájiť práva a záujmy dieťaťa. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica koná diskriminačne voči dieťaťu a účastníkom konania. Ak je úrad upozornený na stav dieťaťa (napr. psychologické správy), tak nevyvíja žiadnu činnosť pre svojho klienta, ak ale otec oznámi úradu nejaké svoje domnienky, tak úrad koná - dáva otcovi rady (aj právne), čo môže voči matke, príp. dieťaťu urobiť, prešetruje oznámenia otca, vyvíja iniciatívu sám od seba a prekrúca vyjadrenia otca, pokiaľ by tieto boli na otcov neprospech tak, aby vyzneli v prospech otca. Úrad nevyvodí žiadne dôsledky zo skutočnosti, že otcove podnety sa ukážu ako vymyslené a nepravdivé. Úrad práce, sociálnych vecí

a rodiny Považská Bystrica neposkytuje dieťaťu žiadne informácie o stave veci. Dieťa vie čítať, tak mu matka dáva čítať niektoré vyjadrenia jeho opatrovníka. Dieťa sa čuduje, prečo tie tety tak klamú a píšú niečo iné, ako ono chce a prečo si myslia, že ono klame. Považuje tie tety za klamáry nechce ich ani vidieť. Ak opatrovník porušuje práva svojho klienta, ak svojho klienta o ničom neinformuje, ak koná v prospech iného účastníka konania, ak nerozumie rozhodnutiam súdu, ktoré sám odsúhlasí, neovláda ani len právne základy, tak nemôže riadne zastupovať svojho klienta v súdnom konaní. Opatrovník je povinný hájiť práva dieťaťa, tieto ale hájiť nie je schopný, keď, ako sám uvádza, právo nepozná. Pretože klient - dieťa sa nemôže samé zbaviť takéhoto opatrovníka, musí tak urobiť súd. Súd musí ustanoviť dieťaťu takého opatrovníka, u ktorého možno predpokladať, že bude práva a záujmy dieťaťa hájiť riadne. Ak matka a otec sa zhodujú, že opatrovník nie je schopný hájiť záujmy dieťaťa a sám opatrovník sa vyjadruje zhodne so zákonnými zástupcami, nie je dôvod na nezrušenie opatrovníctva.

Podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine Žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len „kolízny opatrovník“).

V danej veci vedenej pod sp. zn. 4P/29/2013 je predmetom konania návrh otca na úpravu styku s maloletou počas letných prázdnin a návrh matky, ktorým sa v priebehu konania domáhala zmeny úpravy styku otca s maloletou A. počas bežného roka, Vianočných a Veľkonočných sviatkov.

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.4.2013, sp. zn. 4P/29/2013 - 51, súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica za opatrovníka pre maloletú A. podľa § 31 Zákona o rodine, ktorý maloletú zastupuje ako kolízny opatrovník v konaní o úprave styku. Proti uvedenému uzneseniu podala matka maloletej odvolanie a uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.6.2013, sp. zn. 17Cop/71/2013 - 87 odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.4.2013, sp. zn. 4P/29/2013 - 51 potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.7.2013.

V zmysle Občianskeho zákonníka má maloleté dieťa spôsobilosť len na také právne úkony, ktoré sú svojou povahou primerané rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej jeho veku. Podľa § 31 Zákona o rodine rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé. Žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom, alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom. V takomto prípade súd ustanoví mal. dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať. Zákon o rodine zavádza pre tento typ opatrovníka legislatívny pojem kolízny opatrovník. Kolízny opatrovník je procesným opatrovníkom „ad hoc“ pre určité konkrétne konanie alebo pre určitý právny úkon. Funkcia kolízneho opatrovníka spočíva v ochrane práv a právom chránených záujmov dieťaťa v konaní pred súdom vo veci týkajúcej sa starostlivosti súdu o maloletého alebo v schválení právneho úkonu za maloletého. Kolízny opatrovník aj keď nie je účastníkom konania, v konaní pred súdom má postavenie účastníka konania. Postavenie účastníka konania ho oprávňuje k tomu, že v priebehu konania sa kolízny opatrovník zúčastňuje na pojednávaniach a má právo sa vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré vyšli v konaní najavo. Navrhuje vykonať procesné dôkazy, prípadne navrhuje ďalšie dokazovanie a taktiež navrhuje súdu, ako má vo veci rozhodnúť s prihliadnutím na záujem dieťaťa a názor dieťaťa v prejednávanej veci, ktorý súdu prezentuje. Z procesného postavenia kolízneho opatrovníka vyplýva povinnosť kolízneho opatrovníka vždy uplatňovať procesné práva dieťaťa v konaní pred súdom. Prednesené návrhy a vyjadrenia kolízneho opatrovníka musia vychádzať z objektívneho zisťovania pomerov dieťaťa a musia byť riadne zdôvodnené.

Jednou z procesných zásad občianskeho súdneho konania je zásada ústnosti. Umožňuje kolíznemu opatrovníkovi, aby všetky zistené skutočnosti z prešetrenia pomerov, ktoré písomne oznámi súdu, ako i nové skutočnosti, ktoré počas konania predniesol ústne do zápisnice a to priamo na pojednávaní. Vyjadrenia kolízneho opatrovníka na pojednávaní ústne do zápisnice ako i písomná správa doručená súdu sú z procesného hľadiska tak dôležité dôkazy, ktorými významnou mierou prispievajú k objektívnemu posúdeniu veci, najmä ako má súd v záujme dieťaťa o úprave pomerov rozhodnúť. Preto ústne vyjadrenie a správa zo zisťovania pomerov musia byť podložne reálnymi úkonmi, ktoré

vykonal. Súčasťou písomnej správy kolízneho opatrovníka zo zisťovania pomerov dieťaťa ako i jeho ústneho vyjadrenia na pojednávaní je návrh (odporúčanie) súdu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, pričom tento musí byť v súlade so záujmom dieťaťa.

Z hľadiska procesného postavenia procesného opatrovníka nie je práve žiadnym ustanovením Občianskeho súdneho poriadku upravená možnosť vzniesť námietku zaujatosti voči kolíznemu opatrovníkovi. Nie je tak daná kompetencia súdu ani správneho orgánu v takejto veci rozhodovať.

Ak účastníci súdneho konania namietajú resp. vyjadrujú nespokojnosť s postupom orgánu SPODaSK pri výkone funkcie kolízneho opatrovníka, je potrebné rozlišovať, či podanie voči postupu kolízneho opatrovníka smeruje proti fyzickej osobe, ktorá zastupuje orgán SPODaSK na základe plnej moci v konaní pred súdom alebo podanie účastníka smeruje proti orgánu SPODaSK ako kolíznemu opatrovníkovi. Pokiaľ námietka smeruje proti fyzickej osobe - zástupcovi, ktorý zastupuje orgán SPODaSK pred súdom, je v kompetencii príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny posúdiť postup zamestnanca a podľa zistených skutočností úrad zváži potrebu zmeny zamestnanca na zastupovanie v konaní pred súdom. Zmena zamestnanca je v kompetencii úradu. Pokiaľ námietka smeruje proti právnickej úradu - úradu, ktorý je uznesením súdu ustanovený za kolízneho opatrovníka, opodstatnenosť zmeny ustanovenia iného úradu ako kolízneho opatrovníka je v kompetencii súdu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, z obsahu podania matky, matka prostredníctvom svojho zástupcu v návrhu na zmenu kolízneho opatrovníka nevzniesla námietku zaujatosti voči konkrétnej fyzickej osobe, ktorá ako zamestnanec zastupuje orgán SPODaSK ale jej námietka smeruje voči právnickej osobe - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý bol uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.4.2013, č.k. 4P/29/2013 - 51 ustanovený za opatrovníka pre maloletú A. v konaní o úprave styku.

Súd v tejto súvislosti si vyžiadal stanovisko kolízneho opatrovníka k návrhu matky na zmenu opatrovníka, ktorý uviedol, že zástupca matky v návrhu uviedol dôvody, ktoré z ich pohľadu sú subjektívnym názorom matky na činnosť opatrovníka v jednotlivých súdnych konaniach a k týmto jej subjektívnym názorom sa odmietol vyjadriť, pretože v konaní pred súdom môže túto ich činnosť zhodnotiť jedine súd, ktorý opatrovníka ustanovil, prípadne odvolací súd v rámci konania o opravnom prostriedku. Uviedol, že názory matky a jej zástupcu prednesené v uvedenom písomnom podaní na zmenu opatrovníka nemajú objektívny charakter, sú to subjektívne pocity jedného z účastníkov konania, v tomto prípade matky a jej zástupcu. Uviedol, že, že matka a jej zástupca v návrhu napríklad poukazujú na to, že opatrovník nedisponuje právnym vzdelaním a preto si nevie vysvetliť jednotlivé rozhodnutia súdu a nechápe ich podstatu. V tejto súvislosti dal na zreteľ, že ani zástupca matky ani matka nie sú právnického vzdelania a preto nemôžu hodnotiť právne rozbor a zdôvodnenia rozsudkov, vyčítať opatrovníkovi jeho absenciu právnického vzdelania, jedine tak v rámci ich subjektívneho vnímania. Pri zastupovaní maloletého dieťaťa pred súdom v každom jednom prípade postupovali nestranné, neprihliadali na záujmy oboch rodičov, práve naopak, vždy postupovali len v súlade so záujmami dieťaťa. Opatrovník disponuje znalosťami, vedomosťami a zručnosťami, medzi ktoré rozhodne patrí profesionalita, objektivita, nestrannosť a nezaujatosť vo všetkých smeroch voči dieťaťu. Pokiaľ si matka a jej zástupca myslia opak, v tomto prípade sa k tomuto podanému návrhu z ich strany vyjadrovať nebudú, nakoľko to z ich profesionálneho hľadiska považujú za nepodstatné. V rámci súdnych konaní v súvislosti s mal. Nikolou sa dostatočne a odborne vyjadrovali na súdnych pojednávaníach, predkladali súdu dôkazy a navrhli vykonanie ďalších dôkazov. Ich činnosť v konaní pri výkone funkcie kolízneho opatrovníka, či už v pozitívnom alebo negatívnom smere môže zhodnotiť jedine súd, ktorý ich na funkciu kolízneho opatrovníka ustanovil v rámci prejednávanej veci v súvislosti s maloletou a nie účastník konania, v tomto prípade rodič, ktorý je v priamej kolízii s druhým rodičom, tiež účastníkom konania.

Otec žiadal návrh na zmenu opatrovníka zamietnuť. Uviedol, že v návrhu nie sú uvedené konkrétne námietky ani dôvody voči kolíznej opatrovníčke. Matka spolu so svojim bratom, ktorý ju v konaní zastupuje, predvádzajú v súdnych konaniach nevysspytateľné návrhy a riešenie, ktoré nevychádzajú z reálnych dôvodov, sú vykonštruované a tendenčné. Sústavne niečo namietajú, kritizujú, podávajú sťažnosti, nepravdivé napádajú účastníkov konania, súd, priebeh konania. Za účelom odkladania súdneho rozhodnutia ktoré sa stáva sporom zrejme do plnoletosti maloletej A. podávajú rôzne návrhy, teraz si zobrali do pozornosti kolíznu opatrovníčku. Uviedol ďalej, že má k dispozícii materiály a tieto sú známe i súdu že matka odmieta spolupracovať s kolíznu opatrovníčkou, znalcom, odmieta akýkoľvek

kontakt so štátnou správou a neštátnymi organizáciami. Zo strany matky bolo znemožnené šetrenie v byte mal. Nikoly kde sa zdržuje, pričom má k dispozícii miesto trvalého pobytu, byt u starých rodičov, kde údajne býva a ďalej prenajatý byt, za ktorý uhradza nájomné. Nikto ju nenájde, pretože je vždy niekde inde. Matka sa čuduje, že sociálna pracovníčka nemá presné informácie o jej pomeroch. Túto situáciu však spôsobila sama matka, sústavnými útokmi na ÚPSVaR Považská Bystrica, čím spôsobuje ich absolútnu nečinnosť, ktorá znepokojuje aj otca avšak z iných dôvodov. Matka sústavnými sťažnosťami napáda súdy, v tomto konaní o úpravu styku, konanie obštrukciami zdržiava viac ako tri roky, podala 3x námietku zaujatosti sudkyne v tom istom konaní, 3x napísala sťažnosti na právneho zástupcu otca na komoru advokátov, na otca podala opakovane množstvo vymyslených trestných oznámení, sťažovala sa na riaditeľku ZŠ v Považskej Bystrici, ktorá otcovi poskytla informácie o dieťati v škole, sťažovala sa na Orchideu n.o., ktorá sa snažila riešiť vzniknuté problémy okolo maloletej A. na žiadosť ÚPSVaR Považská Bystrica.

Súd sa oboznámil s návrhom matky na zmenu kolízneho opatrovníka ako aj s obsahom spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4P/29/2013 a dospel jednoznačne k záveru že návrh matky na zmenu kolízneho opatrovníka nie je dôvodný. Zákon č. 305/2005 Z. z rieši otázku miestnej príslušnosti orgánu sociálno-právnej ochrany detí vo funkcii kolízneho opatrovníka a v zmysle § 90 ods. 4 v spojení s § 73 ods. 2 cit. zákona je v danom prípade miestne príslušným Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, v obvode ktorého má maloletá Nikola svoj obvyklý pobyt.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4P/29/2013 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica si plní funkciu kolízneho opatrovníka riadne a zodpovedne a súd nezistil žiadne nedostatky v zastupovaní maloletej ustanoveným kolíznym opatrovníkom ÚPSVaR Považská Bystrica ako kolízny opatrovník sa tiež vyjadril, že v rámci funkcie kolízneho opatrovníka vo veci mal. Nikoly Mazánikovej sa necítia byť zaujatí, v rámci súdnych konaní sa dostatočne odborne vyjadrovali na súdnych pojednávaníach, predkladali súdu dôkazy a navrhovali vykonanie ďalších dôkazných prostriedkov, vždy postupovali nestrannne, neprihliadali na záujmy rodičov, práve naopak, vždy postupovali v súlade so záujmami dieťaťa.

Matka návrh na zmenu kolízneho opatrovníka odôvodňuje svojimi subjektívnymi pohľadmi na činnosť kolízneho opatrovníka, ktoré nie sú v súlade s jeho predstavami, činnosť kolízneho opatrovníka si vzťahuje podľa svojich subjektívnych predstáv do negatívneho svetla. I keď matka nesúhlasí s činnosťou kolízneho opatrovníka v tomto konaní, súd poukazuje na to, že kolízny opatrovník aj vzhľadom na neustále ataky matky na jeho činnosť si plní svoje povinnosti zodpovedne, v súlade s pokynmi súdu, na návrhy súdu na doplnenie dokazovania reaguje vždy promptne, na návrh súdu vykonáva šetrenia, podáva vyjadrenia, pričom sústavne sleduje záujem maloletého dieťaťa, bez ohľadu na konfliktné správanie sa rodičov. Kolízny opatrovník pri výkone svojej funkcie zachovával vždy objektivitu, nediskutoval nad rámec svojich kompetencií o otázkach súvisiacich so súdnym konaním a o stratégii orgánu DPODaSk pri výkone funkcie kolízneho opatrovníka so žiadnym z účastníkov konania.

ÚPSVaR je právnická osoba, ktorá je povinná objektívne a nestrannne hájiť záujmy dieťaťa, pristupovať k veci profesionálne a skutočnosť, že jeden z rodičov má subjektívne a ničím nepodložené výhrady, voči činnosti kolízneho opatrovníka nemôžu byť dôvodom na zmenu kolízneho opatrovníka. V takomto prípade by bol narušený základný účel funkcie kolízneho opatrovníka, teda nestranné hájenie záujmov maloletého dieťaťa.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh matky na zmenu kolízneho opatrovníka zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O. s. p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník

dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno zdôvodniť len tým, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, za b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/, f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.